Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot. Eu sunt Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine. Ţin totul în mâna Mea şi Mă numesc Atotţiitorul. Amin.

Vin în grădina cuvântului Meu din România şi aduc urarea învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Deschideţi, voi, cei din grădină, că vă spun cine sunt când vin. *«Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă şi Cel ce sunt viu. Am fost mort, şi iată, sunt viu în vecii vecilor şi am cheile morţii şi ale iadului. Dacă Eu voi deschide, nimeni nu va închide, şi dacă Eu voi închide, nimeni nu va deschide»,* precum scrie despre Mine în prooroci. Dacă Eu nu veneam ca să mor pe pământ, nu puteam lua cheile morţii şi ale iadului. Dar cine a făcut moartea şi cine a făcut iadul? Le-a făcut omul; omul care a ieşit de sub stăpânirea lui Dumnezeu, căci omul n-a înţeles ce este libertatea. Nici azi nu înţelege omul deşertăciunea lucrurilor ca să se scârbească de ea şi să vină la Mine şi să vină liber, fără poveri, căci deşertăciunea lucrurilor l-a umplut pe om de poveri ca să nu mai vină omul la Mine şi să nu mai petreacă cu Mine între cer şi pământ. Dar Eu stau pe muntele Sionului şi grăiesc peste om, că vreau să tămăduiesc mintea omului şi vreau să-l golesc pe om de poveri şi vreau să-l aşez pe calea vieţii, căci am cheile morţii şi ale iadului. Eu, prin învierea Mea, am biruit moartea, şi am cheile morţii. Am stat trei zile în locuinţa morţilor şi am biruit-o, căci pe mulţi din iad i-am ridicat odată cu Mine, că Mă aşteptau să-i ridic, şi am luat cheile iadului. Închid şi deschid, deschid şi închid după voia Mea.

Iată, vin cu înviere în grădină, grădina Domnului, muntele Sionului pe care Eu stau şi cuvintez venirea Mea. Stau pe munte sfânt, şi am străjeri aşezaţi de Mine în calea Mea. *«Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim»,* aşa este scris în Scripturi. *«Nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta celor drepţi, căci Eu am munţi împrejurul poporului Meu, fiindcă în muntele Meu cel sfânt sunt cei ce umblă înaintea Mea fără prihană, făcând faptele dreptăţii şi grăind adevărul; sunt cei ce nu dau cu camătă şi nu iau daruri pentru vină, iar cel ce nu le face pe acestea, nu se va clătina în veac»*, precum este scris în Scripturi. Amin.

Fericiţi sunt cei ce înţeleg, cei cărora le este dat de la Mine să înţeleagă taina cuvântului Meu cel sfânt, muntele învăţăturii, muntele Sionului pe care Eu stau şi cuvintez.

O, voi, cei ce înţelegeţi calea vieţii, nu urcaţi spre acest munte, cu poveri, cu greutăţi în spate. Veniţi liberi, fără poveri, nu urcaţi cu desagi în spate, că drumul e cu urcuş, şi omul n-a înţeles ce este libertatea şi a ieşit de sub stăpânirea lui Dumnezeu, şi este căzut rob deşertăciunii lucrurilor care l-au umplut pe om de poveri. Dar Eu stau pe muntele Sionului, muntele Meu cel sfânt, şi grăiesc peste tot omul, că vreau să-l tămăduiesc de deşertăciunea lucrurilor şi să-l aşez pe calea vieţii, cale fără poveri. Vreau să-i dau omului ziua libertăţii, ziua învierii, ziua Domnului. Amin, amin, amin.

– O, Fiule Emanuel, Fiule al Tatălui şi al meu, Tu Te-ai născut din Tatăl Savaot mai înainte de veci, şi din mine, acum două mii de ani, Om între oameni. Sunt mama Fecioară, mama Ta, Fiule. Sunt venită cu Tine la praznic în grădină, praznic de tămăduire a minţii omului, Fiule înviat dintre morţi.

– O, mamă Fecioară, tămăduitoarea celor ce te iubesc şi te cheamă în ajutorul lor pentru calea lor cu Mine! Binecuvântată să fie intrarea ta în cartea Mea din zilele acestea, Cartea Adevărului. Ia din Mine, căci sunt Stăpânul tău, mamă, pentru că tu ai purtat în pântece pe Cel ce este, pe Cel ce era, pe Cel ce vine, mamă. Omul a ieşit de sub stăpânirea Mea, dar tu ai primit pe

Stăpânul tău în pântecele tău şi M-ai dat oamenilor de Stăpân venit din cer, ca să înţeleagă omul că Eu sunt calea lui şi libertatea lui şi ziua lui de biruinţă şi de bucurie, ziua cea fără de sfârşit, mamă. Aducem fiilor din grădină vinerea cea luminată, ziua de sărbătoare pentru tine, mamă, ceea ce eşti tămăduirea celor ce cred în Mine, izvor de tămăduiri celor umiliţi. Amin.

– Aducem, Fiule, tămăduiri poporului Tău, ziua tămăduirilor, Fiule. Să ia poporul Tău tămăduiri cereşti, că la fiii cei din grădină avem izvor de tămăduiri. O, Fiule, ai stat trei zile în locuinţa morţilor şi i-ai tămăduit de aşteptare pe cei din iad, pe cei căzuţi din cer, care Te aşteptau de cinci mii de ani, Fiule. I-ai tămăduit de iad şi ai luat cheile iadului şi ai luat cheile morţii şi i-ai dat omului cheile libertăţii, dar omul n-a înţeles ce este libertatea. Plâng în cer şi pe pământ, plâng cu sfinţii, că omul nu-şi caută scăparea şi e plin omul de poveri, Fiule înviat. Vin către oameni, vin cu Tine, şi din Tine le spun oamenilor să ia învierea Ta în ei, să ia libertatea întru Tine, să vină liberi la Tine, că poverile îl opresc pe omul care dă să vină spre Tine, dar eu sunt izvor de tămăduiri pentru toţi cei care află calea Ta, calea spre muntele Tău cel sfânt, muntele Sionului, grădiniţa cuvântului Tău cel plin de înviere peste pământ.

Voi, oamenilor, veniţi la izvorul cel tămăduitor! Fiul meu este aici cu toţi sfinţii. Veniţi şi vă vindecaţi de nepăsare şi de necredinţă! Credinţa în Fiul meu a vindecat împăraţi şi argaţi, bogaţi şi săraci, robi şi slobozi, căci cine crede în mine, crede şi în Fiul meu. Veniţi la izvor! Tămăduiţi-vă mintea şi inima, şi apoi trupul, de poveri, şi mergeţi liberi pe calea muntelui cel sfânt pe care stă Fiul meu cuvântând peste pământ cuvântul mântuirii, cuvântul libertăţii, cuvântul învierii. Deşertăciunea lucrurilor e povară grea, povară fără de sfârşit. Ieşiţi de sub povară şi intraţi sub stăpânire, căci Fiul meu este Stăpânul, este Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine; vine ca un Stăpân, şi totul e fără putere înaintea Lui, fiindcă El este Stăpânul. Veniţi şi luaţi vindecare de nepăsare, veniţi spre muntele Sionului, dar nu urcaţi pe el cu poveri. Veniţi liberi, veniţi ca oameni liberi şi luaţi vindecare, aur şi argint din cer, căci cei din grădină nu dau argintul lor cu camătă şi nu iau daruri împotriva celor nevinovaţi. Veniţi şi credeţi în Tatăl, în Fiul şi în Duhul Sfânt, că scris este: «Cei ce se încred în Domnul, sunt ca muntele Sionului, care nu se va clătina în veac». *Amin.*

Dă-le, Fiule, la oameni, dă-le credinţă, dă-le umilinţă, dă-le duh de pocăinţă, iar dacă nu vor să ia în dar şi să vină la izvor, dă-le, Fiule, suferinţă. Amin. Mulţi au venit la Tine prin suferinţă, că altfel omul nu vine. Dă-le, Fiule, usturime, ca să caute vindecare, că mulţi au căutat la izvorul tămăduirilor în vreme de dureri. Sunt mamă plină de milă. Cheamă-i pe oameni la izvorul milei, că până nu vor avea dureri, nu vor căuta milă, nu vor căuta oamenii vindecare.

Sunt venită cu Tine, Fiule, la praznic în grădină, la ziua milei, praznic de tămăduire a minţii şi a inimii şi a trupului omului, Fiule Stăpân. Aducem tămăduiri în zi luminată, vinerea luminată, izvor de tămăduiri pentru cei umiliţi. Binecuvintează mila mea înaintea Ta, Fiule înviat. Amin.

– Eu sunt Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, mamă. Binecuvintez cu zi de tămăduiri pe fiii cei din grădină, ca să aibă cei ce nu dau cu camătă şi să fie ei muntele Meu cel sfânt, muntele Sionului, izvorul tămăduirilor peste pământ, mamă.

Staţi treji, fiilor, şi izvorâţi tămăduiri din grădina Mea cea cu voi. Luaţi şi daţi cuvântul cel tămăduitor. Vreau să-i dau omului ziua libertăţii întru Mine mai înainte de a veni ziua Mea cea mare şi înfricoşată. Vreau să-l fac pe tot omul, împărat sau argat, bogat sau sărac, rob sau slobod, să vină spre muntele învăţăturii vieţii veşnice, muntele Sionului, muntele Meu cel sfânt de la voi. Vreau să-l fac pe om să-l doară lipsa Mea de lângă el şi să se umilească pentru ca să-l tămăduiesc de deşertăciune. Fiţi lucrătorii Mei peste pământ, că vă am poartă a cuvântului Meu între Dumnezeu şi om, între cer şi pământ. Fiţi îngeraşii cei cu trâmbiţa în mâini, din care Eu sun peste pământ venirea Mea, venirea Stăpânului. Daţi din mână în mână vestea venirii Stăpânului, căci Eu sunt Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine. Amin.

Eu de aici de la voi Mă vestesc că vin. Aici cu voi Mi-am făcut iatac, şi ies cuvânt peste pământ şi Mă împlinesc cu cele ce grăiesc de la voi. Luaţi şi daţi fără camătă argint şi aur lămurit în foc, că scris este în Scripturi: *«Cei ce se încred în Domnul, sunt ca muntele Sionului, şi nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim».* Ierusalimul Meu cu voi, este izvor de tămăduiri pentru toţi cei umiliţi care caută mântuire şi înviere prin Mine, Domnul învierii, Domnul, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine. Amin, amin, amin.

03/16-04-1999